

ת"פ 3976/01/16 - מדינת ישראל נגד מירב עטיאס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3976-01-16 מדינת ישראל נ' עטיאס ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וזוסמן
נגד
הנאשמת מירב עטיאס
ע"י ב"כ עו"ד לרמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 27.6.17 הודתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן, צירפה את ת"פ 59882-01-17 והורשעה. היום 9.7.18 צירפה הנאשמת תיק נוסף, ת"פ 19039-01-18, והורשעה גם בו. כך הורשעה הנאשמת בארבע עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנאשמת הופנתה לבקשתה לשירות המבחן והתקבלו בעניינה שלושה תסקירים, מהימים 1.1.18, 7.2.18 ו-3.7.18: המלצת שירות המבחן היא לענישה משקמת של צו מבחן, מאסר מותנה והתחייבות.
3. היום 9.7.18 טענו הצדדים לעונש:
התביעה עתרה לעונש שעיקרו מאסר בפועל, משסברה כי מתחמי העונש ההולמים לרוב-רובם של אירועי העבירה מחייבים מאסרים, ולו בעבודות שירות;
ההגנה עתרה לעונש טיפולי-משקם של מאסר מותנה וצו מבחן;

מעשי הנאשמת:

1. ביום 23.7.15, ביחד עם אחרת, הגיעה הנאשמת לקניון איילון ברמת גן, כשבחזקת שתיהן תיק צד מאולתר בעל דפנות פנימיות מנייר כסף, שסוגל כך לחסום את הגלאים המותקנים בפתחי חנויות. הנאשמת והאחרת ערכו "מסע גניבות" של פריטי לבוש ממספר חנויות בקניון, בשווי כולל של כ-2,500 ₪. הנאשמת והאחרת הסליקו את הפריטים הגנובים בתיק, יצאו מהקניון, והסתירו את הרכוש ברכבן [ת"פ 3976-01-16, אישום ראשון].
2. ביום 22.10.15, בקניון גבעתיים, גנבה הנאשמת מחנות סופר פארם בקבוק בושם ואריזת מזון לתינוקות בשווי כולל של 653 ₪, וכן גנבה מחנות וורטהיימר ספורט חולצה בשווי 200 ₪ [ת"פ 3976-01-16, אישום שני].
3. ביום 24.8.16, בחנות בגדים בקניון שבעת הכוכבים בהרצליה, חמקה הנאשמת לתוך מחסן החנות וגנבה מתוכו טלפון נייד מסוג איפון 6 השייך לעובדת החנות גב' אלינה בוגרד [ת"פ 19039-01-18].

4. ביום 3.12.16, בחנות קרוקס בקריית עקרון, כשהיא מסתייעת בבנה שהיה אז כבן שלוש להסוואת המעשה, גנבה הנאשמת מתוך תיקה של גב' אלינור אלימלך ארנק ובו מסמכים וחמש מאות ₪. הנאשמת השליכה את הארנק בחנות אחרת, מבלי שנטלה ממנו דבר, והוא נתפס והושב לנפגעת [ת"פ 59882-01-17].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - קביעת מתחמי עונש הולמים:

1. מעשי הנאשמת הם אירועי-עבירה נפרדים, המצדיקים קביעתם של מתחמי ענישה נפרדים. לנוכח הדמיון בין המעשים ייקבע מתחם זהה לכל עבירה (אמנם, ברגיל היתה גניבת טלפון נייד מצדיקה קביעת מתחם מחמיר יותר, אך הודות להשבתו של המכשיר לבעליו ניתן להסתפק במתחם שתחילתו במאסר מותנה).
2. הנאשמת פגעה באופן מהותי בערכי החזקה והקניין המוגנים בעבירת הגניבה, כשביצעה את מעשיה בשיטתיות 'מקצועית', ובחלקם תוך הכנה ממשית. הנזק הפוטנציאלי משתקף בשווי הפריטים שנגנבו, והנזק הקונקרטי הוקטן או נמנע בשל תפיסת הפריטים הגנובים והשבתם לבעליהם (כפי שהבהירו התובעים בהגנותם).
3. יש לדבוק במתחם הנוהג, שבין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם גם בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשמת ילידת 1974, כבת 48 היום, רווקה ואם יחידנית לארבעה ילדים. מוצא הנאשמת במשפחה רב-בעייתית, בה סבלה מהזנחה קשה, עד שהוצאה למסגרות פנימייתיות, בהן הפגינה הפרעות התנהגותיות קשות, חברה לקבוצות שוליות והחלה לבצע עבירות ואף לצרוך סמים. הנאשמת מתגוררת עם בנה הקטן בן החמש, כשבתה הבגירה מתגוררת בגפה, בנה השני נמסר לאימוץ, ובנה השלישי שנולד בהיותה בכלא גדל בבית אחיה. הנאשמת נסמכת על קצבת נכות.
2. הנאשמת מכורה לסמים, סובלת מהפרעות תקשורת והתפרצויות זעם, וסובלת מבעיות בריאותיות שונות.
3. לחובת הנאשמת עבר פלילי מכביד, בעבירות רכוש, אלימות ועוד, והיא אף ריצתה שלושה עונשי מאסר בפועל. עם-זאת, מאז שנת 2010 לא עברה הנאשמת עבירות, עד למקרים דנן.
4. בתחילה התקשתה הנאשמת לתת אמון בשירות המבחן ובמסגרת משקמת, ונטתה לתלות את האחריות למצבה על גורמים חיצוניים [תסקיר ראשון, 1.1.18]. בהמשך הסתייעה הנאשמת בגורמי טיפול, לרבות פנייתה להדרכה הורית ותעסוקתית, אך לא התמידה בהגעתה לפגישות טיפוליות [תסקיר שני, 7.2.18]. התסקיר האחרון [3.7.18] מגלה תמונה שונה ומעודדת: הנאשמת נרתמה לטיפול במסגרת "בית אלמוג" בחיפה, היא נקיה מסמי רחוב, ומפגינה מוטיבציה גבוהה להסתייע בגורמי טיפול שונים להטבת מצבה - הן לעניין טיפול בהתמכרות לסמים, הן לעניין שיפור יכולות הוריות והן לעניין תעסוקה. הנאשמת, שצריכה להתגבר על תפיסותיה העברייניות המושרשות וכשאין לה מסגרת משפחתית תומכת, מגלה סוף-סוף בעצמה כוחות משמעותיים המכוונים לשיקומה.
5. אמנם לחובתה של הנאשמת עבר מכביד, ובתיק פלילי קודם אף ניתנה לה הזדמנות שיקומית שהחמיצה [ת"פ 34234-08-10 מיום 31.5.12], אך לצידה נתונים מקלים רבי-חשיבות: עונש מאסר יפגע קשות בנאשמת ולמעשה יכשיל את סיכוייה לשיקום; מאסר יוביל לניתוק בין הנאשמת לבין בנה הקטן, שהקשר עמו הוא שנותן לנאשמת את הכוח להתמיד בטיפול ובשיקום, וכשהנזק לנפשו הרכה של הילד עלול להיות הרה-אסון; הנאשמת נטלה אחריות מלאה לרוב מעשיה, הודתה וחסכה משאבי ציבור; הנאשמת משקיעה מאמצים גדולים לשיקום עצמה, ומשכילה להסתייע בגורמי הטיפול והתקון העומדים לרשותה. נראה כי הנאשמת עלתה על דרך נכונה, הגם שדרך זו עוד ארוכה; נסיבות ילדותה ונערותה של הנאשמת, תרמו בעליל לגלישתה במורד העבריינות וההתמכרות, וכך היוו רקע גם לעבירות בגינן תיתן את הדין היום. עוד יש לתת משקל-מה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, ובמיוחד משנוצל

חלק מהזמן שחלף למאמצי השיקום.

6. כל אלה יצדיקו את מיקומם של העונשים בתחתית המתחם ואף את הטלתם בחופף זה לזה, כך שהעונש שיוטל יהא שיקומי ומרתיע. אמנע מהטלת קנס, לנוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת.
7. עוד אוסיף, שגם בעניינה של הנאשמת 2 בתיק זה הוטל עונש שיקומי ומרתיע, ואף הוארך תוקפם של שני מאסרים מותנים, והכל בהסכמתה ההגונה של התביעה [28.3.17, עמ' 8 לפרוטוקול].

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ב. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ג. התחייבות בסך 800 ₪ למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, תיאסר הנאשמת למשך שבוע ימים;
- ד. צו מבחן למשך 12 חודשים, כשהנאשמת מוזהרת כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף, שעלול להיות מאסר;

הוראות נלוות:

- א. פיקדונות בתיקים או בתיקי המשטרה, ככל שקיימים, יושבו לנאשמת;
- ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, במעמד הצדדים.